

toegekend, zal in het kader van een algemene regeling der oorlogsschade in nadere overweging worden genomen.¹

Toen F 272 was verschenen, kon de effectenregistratie beginnen. De Afdeling Effectenregistratie vestigde daartoe in Amsterdam een Centraal Bureau waar spoedig meer dan honderd krachten werkzaam waren. Daarnaast begon onder de genoemde afdeling een eveneens in Amsterdam gevestigd secretariaat te functioneren dat zich in alle uit de registratie voortvloeiende kwesties moest verdiepen en dat, doordat zich ook Nederlandse effecten in het buitenland bevonden, nevenbureaus kreeg in Brussel, Parijs en New York. In die drie steden gingen ca. dertig krachten aan het werk, bij het secretariaat in Amsterdam meer dan driehonderd.

De inlevering van alle bij effecten behorende coupon- en dividendbladen begon eind januari '46 en vijf maanden later ving de termijn aan waarin drie dingen dienden te geschieden: ten eerste moesten alle instellingen die effecten hadden uitgegeven, aan het Centraal Bureau opgave doen van het aantal, de soort, de nummers en de nominale waarde van alle door hen in de loop der jaren uitgegeven effecten (voorzover niet uitgeloot); ten tweede moesten alle houders van effecten aan het Centraal Bureau opgeven wat voor stukken zij in hun bezit hadden en wat daarvan de nummers waren; en ten derde dienden diegenen (of hun erfgenamen) aan wie bepaalde effecten waren ontroofd, daaromtrent dezelfde gegevens aan het Centraal Bureau te verstrekken. De bedoelde termijn eindigde op 1 februari '47 en toen ook nog een na-aanmelding had plaatsgevonden, kon het Centraal Bureau constateren dat in Nederland ca. 18 miljoen en in het buitenland ca. 2 miljoen effecten aangemeld waren.

Er waren er méér uitgegeven: effecten dus die wel in circulatie waren gebracht maar die niet aangemeld waren. Waarom niet? Er waren effecten in Berlijn zoekgeraakt, er waren er in Nederland door brand verloren gegaan, ook waren wel mensen overleden die, zonder dat hun erfgenamen dat wisten, hun effecten hadden verstoep en wellicht waren er onder de nieuwe bezitters zwarthandelaren die beseften dat hun ook dit deel van hun vermogen voor 90% zou worden ontnomen. Hoe dit zij, de nummers van de niet-aangemelde effecten waren nauwkeurig bekend – zij werden in de *Nederlandse Staatscourant* gepubliceerd en dat betekende dat de originele effecten waardeloos waren geworden. Dit betrof tot eind '54 241 000 effecten – voorzover dit effecten waren die het object hadden gevormd van roof, kon de Afdeling Effectenregistratie de instelling die

¹ A.v., p. 590.